

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25

Utgitt 13 juni

1932

Skrivelse fra Justisdepartementet.

4 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, stadfestet en av Borge herredstyre i møter 13 februar og 7 mai 1932 truffet beslutning om ophevelse av kapitel 5 (§§ 24—29) i politivedtekten for nevnte herred i Østfold fylke.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

4 juni.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925 har Landbruksdepartementet under 4 juni 1932 fastsatt følgende fiskeriregler for Ytre og Øvre Rendal herreder, Hedmark fylke:

1. I Mistra og de i denne fallende bekker, åer og vann må intet fiske foregå fra og med 5 september til og med 30 november, — dog gjelder dette forbud ikke for Kværnesgårdenes sløe i Mistra.

2. Bruken av lyster, sløe og demning samt teine og ruse — dog undtatt ruse til fangst av abbor og gjedde — som ikke består av bundet redskap, skal være forbudt overalt, herfra dog undtatt de hittil benyttede sløer i Tysla, Mistra, Grøsjøbekken og ved nordre Missjø. Likeledes er det forbudt å bruke bundne redskaper som våte holder mindre enn 33 mm mellem maskeknutene, dog undtas herfra Storsjøen og Lombnessjøen.

3. Det er forbudt på nogen som helst måte å stenge mere enn halvparten av noget vann eller vassdrag i hensikt å fiske.

4. Fra og med 15 august til og med 15 november skal garnfiske være forbudt fra lørdag kl. 10 fm. til mandag kl. 10 fm. i og ved Akrestømmens utløp i Storsjøen så langt syd som til en siktelinje fra nordre ende av hovedbygningen på Asheim til hovedbygningen på Sjøvik.

5. Fra og med 1 april til og med 15 juni er det forbudt å fiske med garn som fisken jages i, eller not i Akrestømmen og Rena ovenfor Lombnessjøen.

4 juni.

6. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

7. Fiskerireglene trer i kraft 15 august 1932 og forblir gjeldende inntil videre.

Fra samme tidspunkt opheves de ved høieste resolusjon av 23 april 1903 fastsatte fiskeriregler for Ytre og Øvre Rendal herreder.

8 juni.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 5 post 4 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 approberes Kabelvåg bygningskommunestyres vedtak i møter 1 februar 1930, 14 april og 31 desember 1931 samt 21 januar 1932 om at bygningsskatten for Olsnes og Skeia skal utlignes efter henholdsvis $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ av den sats som til enhver tid anvendes for den øvrige del av Kabelvåg bygningskommune i Nordland fylke.

10 juni.

Lov om forandringer i domstolloven.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1932 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om domstolene av 13 august 1915 skal lyde:

§ 31. Når rettsmøte holdes av en enkelt dommer skal et rettsvidne tilkalles:

a) i straffesaker;

b) i andre saker, undtatt vekselsaker, under hovedforhandlingen eller hvor retten skal ta imot forklaring av vitner eller foreta granskning. Også ellers kan et rettsvidne tilkalles når dommeren finner det ønskelig.

§ 77, annet ledd. I utvalget må ikke uten departementets samtykke optas mindre enn en tyvendedel av tallet på dem, som kan velges til rettsvidner.

§ 85, første ledd. I god tid før hvert lagmannsting til behandling av straffesaker skal lagmannen i overvær av et rettsvidne ta ut ved loddrekning tyve lagrettemenn og to varamenn.

§ 86, første ledd. Domsmenn av det almindelige utvalg til rettsmøter ved lagmannsrettene eller herreds- og byrettene skal rettens formann i god tid før rettsmøtet ta ut ved loddrekning i overvær av et rettsvidne.

§ 220, første ledd. For å få tillatelse til å være sakfører ved Høiesterett må ansøkeren godtgjøre:

1. at han har juridisk embedseksamen med beste karakter;
2. at han i minst 3 år derefter har vært i virksomhet som sakfører eller autorisert fullmektig hos sakfører, som dommer eller dommerfullmektig, som fullmektig hos riks-

advokaten, som rettsskriver eller som universitetslærer 10 juni.
eller universitetsstipendiat i rettsvidenskap, derav minst Nr. 1.
et år som sakfører eller to år som sakførerfullmektig.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juni 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rølsted

Lov om forandringer i tvistemålsloven. 10 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 2.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni
1932 sålydende:

A.

Følgende bestemmelser i lov om rettergangsmåten for
tvistemål av 13 august 1915 skal lyde:

§ 167. Ved overenskomst med fremmed stat kan det
vedtas at rettskraftige avgjørelser som er truffet av dens
domstoler om borgerlige krav, skal ha bindende virkning
også her i riket.

Utenlandske rettsavgjørelser kan dog ikke anerkjennes
i de søksmål som nevnes i § 23 nr. 1, eller hvis anerkjen-
nelsen vilde stride mot ærbarhet eller norske ufravikelige
rettsregler.

§ 168. Bestemmelsene i § 167 får tilsvarende anven-
delse på rettslige avgjørelser som er truffet av en fremmed
stats forvaltningsmyndigheter, og på utenlandske offentlige
forlik.

§ 228. Når retten finner, at granskningen krever særlig
kyndighet, tilkaller den sakkyndige efter reglene i det 18de
kapitel. Et rettsvidne tar del i granskning, som ikke foretas
av den dømmende rett. Er sakkyndige tilkalt, tilkalles ikke
rettsvidne.

§ 273 nr. 5 opheves.

§ 323. I herreds- og byrettene skal to domsmenn være
med under hovedforhandlingen:

1. i saker som efter § 22 behandles ved fast eiendoms
verneting;
2. i saker om rettsforhold som hører under sjøfartsloven
eller sjømannsloven;
3. i andre saker, når nogen av partene forlanger det eller
retten finner det ønskelig.

Dog tilkalles ikke domsmenn i saker som behandles efter
de særlige forskrifter i 31te kapitel.

- 10 juni. § 441. Vekselsaker er saker som anlegges mot veksel-
 Nr. 2. skyldnere til inntale av deres vekselrettslige forpliktelser,
 derunder ikke de i veksellovens § 74 omhandlede forplik-
 telser.

Som vekselsak behandles dog ikke en sak til inntale, av den forpliktelse som etter veksellovens § 8 påhviler den som uberettiget har tegnet sitt navn på en veksel på en annens vegne.

§ 444. Motsøksmål er utelukket. Men saksøkte kan bringe i motregning:

1. krav som motparten erkjenner;
2. krav som støtter sig på at der er voldt saksøkte skade ved forsømmelse med å gi meddelelse efter veksellovens § 45 og § 46, annet ledd, jfr. § 54, annet ledd, og § 55, siste ledd.

§ 451. Som vekselsaker behandles også saker som anlegges mot chekkskyldnere til inntale av deres chekkrettslige forpliktelser, derunder ikke de i chekklovens § 57 omhandlede forpliktelser.

Som vekselsak behandles dog ikke en sak til inntale av den forpliktelse som etter chekklovens § 10 påhviler den som uberettiget har tegnet sitt navn på en chekk på en annens vegne.

I sak som ifølge nærværende paragraf behandles som vekselsak, kan saksøkte, foruten krav som motparten erkjenner (jfr. § 444 nr. 1), bringe i motregning krav som støtter sig på at der er voldt saksøkte skade ved forsømmelse med å gi meddelelse efter chekklovens § 42, jfr. § 48, annet ledd.

B.

Forandringene i tvistemålslovens §§ 441, 444 og 451 trer først i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juni 1932.

HAAKON
(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

- 10 juni. **Lov om forandringer i lov om utdrag av**
 Nr. 3. **ankesaker i Høiesterett.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1932 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett av 14 august 1918 skal lyde:

§ 6. I tvistemål plikter den part som har istandbragt utdrag, å betale utgiftene ved mangfoldiggjørelsen. Vedkommende regjeringsdepartement kan dog fritta en part for å betale disse utgifter. 10 juni. Nr. 3

Ved innleveringen av utdrag til Høiesteretts kontor skal det beløp som efter rettsskriverens skjønn vil gå med til mangfoldiggjørelsen, nedlegges hos rettsskriveren. Dog kan Høiesteretts formann samtykke i at nedleggelse undlates, når han finner det sannsynlig at vedkommende part i henhold til denne paragrafs annet punktum vil bli fritatt for å betale utgiftene ved mangfoldiggjørelsen. Det offentliges utlegg kan inndrives ved utpantning.

En part kan selv sørge for mangfoldiggjørelsen av sitt utdrag, når det gjøres på en av rettsskriveren godkjent måte.

§ 7. Såfremt et utdrag inneholder bevisligheter som er inntatt bare i den annen parts interesse, kan det i dommen pålegges ham å utrede en del av utdragsomkostningene, selv om han ikke blir pålagt å bære saksomkostningene for øvrig.

Den part som ilegges saksomkostninger til motpart som er fritatt for å betale utgiftene ved mangfoldiggjørelse av utdrag, skal i dommen tilpliktes å erstatte det offentlige disse utgifter.

§ 8. I saker som behandles skriftlig skal den ankende part ledsage sitt første innlegg med utdrag som skal være istandbragt efter § 2. Søker nogen av partene i senere innlegg støtte i bevisligheter som ikke er inntatt i det første utdrag, skal vedkommende part istandbringe et særskilt utdrag av disse bevisligheter.

§ 9. Har en sakfører eller part ikke tilbørlig forberedt bevisførselen gjennom utdrag av saken, eller har han inntatt overflødige ting i utdraget eller foranlediget overflødige reproduksjoner av karter eller skisser, eller har han oversittet eller bevirket oversittelse av den i § 4 nevnte frist, kan han ved dommen i saken ilegges bøter. Likeledes kan det pålegges ham helt eller delvis å erstatte de utgifter, som ved hans forhold er påført det offentlige.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juni 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

10 juni. Lov om forandring i tvangsfullbyrdel-
Nr. 4. sesloven.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1932 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 skal lyde:

§ 3, nr. 10 (nytt). 10. avgjørelser av utenlandske domstoler eller andre myndigheter og utenlandske offentlige forlik når de efter overenskomst med den fremmede stat er bindende og kan fullbyrdes her i riket.

§ 13, siste ledd. En bank eller annen innretning, hvis plan er fastsatt ved lov eller godkjent av Kongen, kan selv foreta forkynnelsen gjennom anbefalt brev. Den kan selv innlevere brevet til posten og gi de påtegninger og bevidnelser, som er foreskrevet i lov om domstolene § 178.

§ 23, første ledd. Ved tvangsforretninger skal et rettsvidne være til stede. Styres forretningen av en namsmann, tilkalles et vidne. Ved utpantninger tilkalles dog ikke vidne, uten når særlige omstendigheter antas å gjøre det påkrevet.

§ 27, sjette ledd (nytt). Er grunnlaget utenlandsk, vedlegges de dokumenter som overenskomsten med den fremmede stat bestemmer.

§ 29, nr. 3 (nytt). 3. når fullbyrdelse av et utenlandsk tvangsgrunnlag kreves i henhold til § 3 nr. 10.

§ 30, annet ledd nr. 4 (nytt). 4. når fullbyrdelse av et utenlandsk tvangsgrunnlag kreves i henhold til § 3 nr. 10.

§ 56. Forkynnelser, som skal utgå fra namsmyndighetene, kan de selv foreta gjennom anbefalt brev.

§ 103. Påkrav som omhandlet i § 102 er ikke nødvendig når utpantning søkes for:

1. skatter eller lignende almindelige avgifter til stat eller kommune;
2. premie for ulykkes-, sykdoms-, uforhets- eller aldersdomsforsikring, som er fastsatt ved lov, eller kontingent til Norges Brandkasse eller gjensidig brandforsikringsinnretning, hvis plan er stadfestet av Kongen;
3. ydelser til geistlige embedsmenn og kirkesangere efter lov nr. 1 av 14 juli 1897 §§ 7, 9 og 13.

§ 109, tredje ledd. Tvangsauksjon kan dog ikke kreves før det er gått en måned efterat påkrav er forkynt for saksoekte med underretning om at tvangsauksjon vil bli begjært dersom gjelden ikke blir betalt. Banker og offentlige myn-

digheter kan selv foreta forkynnelsen gjennom anbefalt brev 10 juni. efter reglene i § 13, siste ledd. Namsmannen skal på begjæring Nr. 4. utferdige påkrav for saksøkeren og sørge for forkynnelsen.

§ 122, annet ledd. Dersom staten eller fond som styres av det offentlige, har panterett i eiendommen med prioritet efter saksøkerens krav, skal også vedkommende myndighet gis meddelelse. Til andre interesserte gir retten bare meddelelse, hvis det er særlig påbudt ved lov.

§ 178, første ledd. Har en panthaver i norsk registrert skib eller part i norsk registrert skib krav på en bestemt pengesum, kan han efter forfallstid søke dekning gjennom tvangssalg uten først å anlegge søksmål, dersom panteretten er stiftet ved skifteutlegg eller ved et registrert pantebrev og utstederens underskrift på pantebrevet er bekreftet av en notarius, lensmann eller forliksmann eller to vitterlighetsvidner. Det samme gjelder for tinglyst pantebrev i norsk fartøi som er målepliktig, men ikke registrert.

§ 182, annet ledd. Heller ikke gjelder forskriftene i §§ 109 og 110.

§ 234. Begjæres utkastelse av en leietager efter sådan overenskomst som nevnt i § 3 nr. 9, må overenskomsten og i tilfelle bevis for opsigelsen vedlegges.

Tar namsmannen begjæringen til følge, forkynner han for leietageren opfordring til å flytte innen en uke med tilkjennegivende om at han ellers vil bli kastet ut. Er den avtalte leietid utløpet eller lovlig opsigelse gitt med minst en ukes frist, kan utkastelsen foretas uten særskilt varsel.

Selv om overenskomst som nevnt i § 3 nr. 9 ikke foreligger, kan en besidder av hus, husrum eller annen fast eiendom kastes ut uten søksmål når han for sin fortsatte besiddelse enten ikke påberoper sig nogen hjemmel eller en åpenbar uholdbar hjemmel.

Begjæring om utkastelse efter foregående ledd fremsettes for namsretten, som ved kjennelse avgjør hvorvidt begjæringen skal tas til følge. Før retten treffer sin avgjørelse, skal begjæringen meddeles saksøkte som samtidig opfordres til å uttale sig innen en kort frist som retten fastsetter. Utkastelsen iverksettes av namsmannen efter reglene i annet ledd; samtidig med den der nevnte opfordring blir kjennelsen å forkynne.

Er den som kastes ut familieforsørger, har han rett til å hente sitt løsøre i to uker efter utkastelsen, selv om han

10 juni. ikke samtidig betaler omkostningene, forsåvidt tingene er
Nr. 4. undtatt fra utlegg, eller kan kreves undtatt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juni 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

10 juni. **Lov** om forandringer i straffeprosess-
Nr. 5. loven.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni
1932 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om rettergangsmåten i
straffesaker av 1 juli 1887 skal lyde:

§ 72. Den offentlige påtalemyndighets tjenestemenn er:

1. Riksadvokaten,
2. Statsadvokatene og
3. Politimestrene, statspolitichefen og de dem underordnede politiembdsmenn og lensmenn.

Hvor herreds- eller bydommeren tillike er politimester, blir efter Kongens nærmere bestemmelse enten hans dommerforretninger i straffesaker å henlegge under en annen herreds- eller bydommer, eller hans forretninger som politimester å overdra til en annen polititjenestemann.

§ 75, første ledd. Politimestere og statspolitichefen står som påtalemyndighet under riksadvokaten og stedets statsadvokat. De skal som regel selv eller ved en dem underordnet tjenestemann utføre saker angående forseelser.

§ 77, siste ledd. Ti å utføre saker ved Høiesterett, som riksadvokaten ikke selv eller ved sin fullmektig fører eller overlater en statsadvokat, antas høiesterettsadvokater. Riksadvokatens fullmektig må for å kunne føre sakene ha de i lov om domstolene av 13 august 1915 § 220, første ledd, foreskrevne egenskaper, dog således at han ikke behøver å ha vært i virksomhet som sakfører eller sakførerfullmektig når han har et års tjeneste som fullmektig hos riksadvokaten.

§ 170. Hvor det i nærværende lov er henlagt til retten å treffe en bestemmelse, tilkommer avgjørelsen, forsåvidt intet motsatt er bestemt, formannen, når retten ikke er samlet.

§ 200. Til besiktelse og dermed forbundet skjønn, som skal finne sted utenfor hovedforhandlingen, kan en rettslig granskningsforretning foretas av forhørsdommeren i for-
ening med rettsvidnet.

§ 201. Når retten finner, at en granskning fordrer sær-
lig kyndighet, eller det av hensyn til spørsmålets tvilsomhet

eller viktighet antas hensiktsmessig, skal sakkyndige tilkalles. Tilkallelse av rettsvidner kan i så fall undlates. 10 juni.
Nr. 5.

§ 218. Brev og andre postforsendelser, telegrammer og andre papirer kan ikke, medmindre vedkommende gir samtykke dertil, åpnes eller gjennomsees av andre enn dommeren i et rettsvidnes og, så vidt mulig, i siktedes og andre vedkommendes overvær.

Kan gjennemsynet som følge herav ikke finne sted straks ved beslagleggelsen, blir papirene å henlegge i et omslag, der forsegles av den, som forestår forretningen, og, om det begjæres, tillike av ihendehaveren eller nogen på hans vegne.

Dommeren må ikke befatte sig med papirene videre, enn undersøkelsens øiemed krever. Så vel han som rettsvidnet plikter å bevare taushet om, hvad de måtte erfare av innholdet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juni 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om arbeids- 10 juni.
tiden på norske skib av 11 juli 1919. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1932 sålydende:

I lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 skal efternevnte bestemmelser lyde således:

§ 2. Ved land.

1. Ved land utgjør den almindelige arbeidstid for deks- og maskinmannskapet 8 timer pr. døgn i tiden mellem kl. 6 morgen og kl. 6 aften.
2. Forsåvidt angår losning og lastning kan arbeidstiden også ordnes efter stedets skikk.

§ 12, punkt 2. Bestemmelsen i post 1 om arbeidstidens største tillatelige lengde og om ekstrabetaling for arbeide ut- over 8 timer pr. døgn og for arbeide mellem kl. 6 aften og 6 morgen kommer til anvendelse også når arbeidet med losning og lastning ordnes efter stedets skikk, jfr. § 2,2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 juni 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

10 juni. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om opprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av kryssfiner overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

1. Kryssfiner av alle slags, heri også innbefattet møbelplater, må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre hver plate er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

2. Angivelsen skal skje ved at der på hver plates forside (beste side) festes med holdbare klebestoffer en etikett, som for varer tilvirket i Norge skal være rød og blå med hvite linjer og med ordet «Norsk» i hvite bokstaver. For varer tilvirket i utlandet skal etiketten være hvit med ordet «Utenlandsk» i sorte bokstaver.

Alternativt kan der istedenfor «Norsk» eller «Utenlandsk» på etiketten settes «Fabrikert i..... (landets navn)». Denne angivelse kan for varer tilvirket i utlandet settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Bokstavene i foran nevnte ord og tekst skal være tydelige og minst 6 mm høie og minst 1 mm tykke.

3. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

4. Denne resolusjon trer i kraft 3 måneder fra idag.

10 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. I medhold av midlertidig lov av 24 juni 1931 om utførsel av storsild og vårsild skal det inntil 1 januar 1933 være forbudt å utføre saltet storsild og saltet vårsild med mindre silden er bestemt til sådan utførsel av en av de av Handelsdepartementet godkjente fiskerorganisasjoner, Storsildlaget og Stor- og Vårsildlaget.

2. Overtredelse av denne bestemmelse er straffbar.

3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

10 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Lov av 20 mars 1931 (nr. 1) om forandringer i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 settes i kraft straks.

2. I henhold til §§ 55 og 59 i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslover av 18 september 1909 og 20 mars 1931, utferdiges forskrifter om lastelinjer på skib i overensstemmelse med et fremlagt utkast.

3. Fribordsregler og tabeller, fastsatt ved kongelig resolusjon av 18 september 1909, jfr. kongelig resolusjon av

17 desember 1915, blir herefter bare å anvende i den utstrekning som er hjemlet i de i foregående punkt 2 omhandlede forskrifter om lastelinjer på skib. 10 juni.

4. Følgende kongelige resolusjoner opheves:

a) av 17 november 1909 om bemyndigelse for Sjøfartskontoret til å avgjøre andragender om godkjennelse av utenlandske lastemerker.

b) av 8 april 1910 om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å innrømme utsettelse med å anbringe lastemerker.

c) av 15 april 1910 om anvendelse av lastelinjebestemmelsene på fartoier mellom 25 og 100 reg. tonn.

d) av 5 juni 1931 om fastsettelse av lastelinjer etter internasjonale regler.

De i post 2 nevnte forskrifter om lastelinjer på skib er sålydende:

§ 1. *Definisjoner.*

I disse forskrifter forstås ved:

a) nytt skib: et skib hvis kjøp er lagt på eller efter 1 juli 1932,

b) eksisterende skib: et skib hvis kjøp er lagt før 1 juli 1932,

c) internasjonale lastelinjeregler: de regler for fastsettelse av handelsskibes dypeste nedlasting som utgjør bilag I til den internasjonale overenskomst om lastelinjer, undertegnet i London 5 juli 1930,

d) internasjonalt lastelinjecertifikat: et sertifikat som er utferdiget i overensstemmelse med bestemmelsene i den overenskomst som er nevnt i foregående punkt c,

e) nasjonalt lastelinjecertifikat: et sertifikat som er utferdiget i overensstemmelse med bestemmelsene i fribordsregler og tabeller, fastsatt ved kongelig resolusjon av 18 september 1909,

f) lastelinjemyndighet: en person eller besiktelsesinstitusjon som Handelsdepartementet i henhold til sjødyktighetslovens § 55, punkt 3, har gitt bemyndigelse til å utmåle og anbringe lastemerker og til å utferdige lastelinjecertifikater (jfr. § 2, punkt 3, i disse forskrifter).

§ 2. *Skib som skal ha lastelinjecertifikat.*

1. På skib på 100 register tonn brutto og derover skal det være ombord et gyldig lastelinjecertifikat.

Undtatt fra denne regel er fiske- og fangstfartoier, skib i innenriks fart og skib som Sjøfartskontoret med hjem-

10 juni. mel i sjødyktighetslovens § 55, punkt 10, litr. d har undtatt fra regelen. Lastelinjecertifikat kan dog utferdiges også for slike fartøier og for andre fartøier ned til 25 reg. tonn br., hvis rederen ønsker det.

I spesielle tilfelle, der særlige grunner taler for det, kan Sjøfartskontoret innrømme utsettelse med å erhverve lastelinjecertifikat i et begrenset tidsrum eller for en bestemt reise.

2. Lastelinjecertifikatet skal på skib på 150 register tonn brutto og derover være et internasjonalt lastelinjecertifikat og på skib på under 150 tonn, efter rederens valg, enten et internasjonalt lastelinjecertifikat eller et nasjonalt lastelinjecertifikat.

Inntil den internasjonale overenskomst om lastelinjer trer i kraft for Norges vedkommende, kan lastelinjecertifikatet på skib på 150 tonn og derover være et nasjonalt sertifikat, men senest fra nevnte tidspunkt må sådant sertifikat være ombyttet med et internasjonalt sertifikat.

3. Lastelinjecertifikatets form skal være som fastsatt av Handelsdepartementet. Certifikatet skal være utstedt for skibet av en person eller besiktelsesinstitusjon som Handelsdepartementet har gitt bemyndigelse til å utstede sådanne sertifikater og til å foreta den forutgående besiktelse og merkning.

4. Ved siden av lastelinjecertifikatet skal det være ombord:

- 1) et eksemplar av disse forskrifter og
- 2) på skib med internasjonalt lastelinjecertifikat, dessuten et eksemplar av den internasjonale lastelinjeoverenskomst med bilag eller et av Sjøfartskontoret fastsatt utdrag derav og
- 3) et av Sjøfartskontoret godkjent kart over de soner og periodiske soner som er omhandlet i § 14.

§ 3. *Lastelinjecertifikatets varighet.*

I lastelinjecertifikatet angis det tidsrum for hvilket det er gjeldende. For internasjonale sertifikater kan dog dette tidsrum ikke overstige fem år fra utstedelsesdagen.

For å få nytt sertifikat eller påtegning på det gamle om fortsatt gyldighet, må skibet underkastes en besiktelse som er like så inngående som den som kreves for utstedelsen av det oprinnelige sertifikat. Internasjonale sertifikater kan ikke fornyes for lengere tid enn fem år om gangen.

§ 4. *Vilkår for opnåelse av internasjonalt lastelinjecertifikat.*

Vilkårene for å få internasjonalt lastelinjecertifikat er for skib i almindelighet følgende:

A. For nye skib: 10 juni

- a) at de har vært besiktet i overensstemmelse med bestemmelsene i de internasjonale lastelinjeregler,
- b) at de oppfyller bestemmelsene i del II i forannevnte regler,
- c) at de er blitt merket som bestemt i forannevnte regler.

B. For eksisterende skib:

- a) at de er blitt besiktet og merket enten som fastsatt i de bestemmelser som er nevnt i foregående punkt A, eller som fastsatt i de norske fribordsregler og tabeller av 18 september 1909. I siste tilfelle må dog lastelinjene og deres betegnelse være som angitt i de internasjonale lastelinjeregler.

Et eksisterende skib, som har vært tildelt internasjonalt lastelinjecertifikat og som innkjøpes fra utlandet, skal ha fribordet beregnet etter de internasjonale regler. Dog kan Sjøfartskontoret på andragende og etter besiktelse tillate at skibet beholder det fribord det har efter det tidligere internasjonale lastelinjecertifikat.

- b) at de oppfyller bestemmelsene i del II i de internasjonale lastelinjeregler i prinsippet og også i detaljene så langt som lastelinjemyndigheten finner det rimelig og praktisk mulig under hensyntagen til effektiviteten av bestående foranstaltninger, utstyr og innretninger, forsåvidt angår:

- 1) sikringen av åpninger,
- 2) rekkverk,
- 3) lenseporter,
- 4) adkomstmidler til besetningens rum.

§ 5. *Vilkår for opnåelse av internasjonalt trelastelinjecertifikat.*

Maskindrevet fartøi som er blitt besiktet og merket i henhold til foranstående § 4, er berettiget til å bli besiktet og merket med en lastelinje for trelast i henhold til del V i de internasjonale lastelinjeregler på følgende vilkår:

A. For nye skib:

at de oppfyller vilkårene og bestemmelsene som er foreskrevet i del V i de internasjonale lastelinjeregler.

B. For eksisterende skib:

at de oppfyller vilkårene og bestemmelsene i del V i de internasjonale lastelinjeregler med undtagelse av regel 80, og at de i prinsippet og så langt som lastelinjemyn-

10 juni.

digheten finner det er rimelig og praktisk mulig også oppfyller vilkårene og bestemmelsene i denne regel.

Hvis et eksisterende skib ikke helt ut tilfredsstiller vilkår og bestemmelser i regel 80, skal fribordet på sådant skib, når trelastelinjen fastsettes, forøkes av lastelinjemyndigheten i forhold til det som mangler på at skibet helt ut tilfredsstiller vilkårene og bestemmelsene.

§ 6. *Vilkår for opnåelse av tillatelse til dypere nedlasting av tankskib.*

Maskindrevet fartøi som er blitt besiktet i henhold til foranstående § 4 er berettiget til å bli besiktet og merket som tankskib i henhold til del VI i de internasjonale lastelinjeregler på følgende vilkår:

A. For nye skib:

at de oppfyller vilkår og forskrifter fastsatt i del VI i de internasjonale lastelinjeregler.

B. For eksisterende skib:

at de oppfyller vilkårene og forskriftene i reglene 93, 96, 97, 98 og 99 og også om mulig reglene 94, 95 og 100 i de internasjonale lastelinjeregler.

Hvis et eksisterende skib ikke helt ut tilfredsstiller vilkår og forskrifter i reglene 94, 95 og 100, skal fribordet på sådant skib, når tankskibslastelinjen fastsettes, forøkes av lastelinjemyndigheten i forhold til det som mangler på at skibet helt ut tilfredsstiller vilkårene og bestemmelsene.

§ 7. *Vilkår for opnåelse av tillatelse til dypere nedlasting av spesialskib.*

Maskindrevet fartøi på over 91,44 meters (300 fots) lengde, som er konstruert således at det i likhet med tankskib er ekstra motstandsdyktig mot sjøen, kan innrømmes en reduksjon i fribordet. Størrelsen av denne reduksjon fastsettes av Sjøfartskontoret i forhold til det fribord som bestemmes for tankskib og i forhold til i hvilken utstrekning vilkårene for fastsettelsen av sådant fribord er oppfylt og endelig i forhold til i hvilken utstrekning skibet er opdelt med skotter.

Fribord for heromhandlede skib kan i intet tilfelle settes mindre enn det som skibet vilde kunne få som tankskib.

§ 8. *Vilkår for opnåelse av nasjonalt lastelinjecertifikat.*

For å få det nasjonale lastelinjecertifikat må skibet besiktes og merkes i overensstemmelse med de norske fribordsregler og tabeller av 18 september 1909.

§ 9. *Vilkår for at det internasjonale lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet.* 10 juni.

Vilkårene for at et internasjonalt lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet i det tidsrum det er utstedt for, er følgende:

- A. at skibets skrog og overbygninger ikke forandres så vesentlig at det får innflydelse på beregningene av fribordet,
- B. at utstyr og innretninger vedlikeholdes i en så effektiv stand som de var i da sertifikatet blev utstedt, forsåvidt angår:
 - 1) sikring av åpninger,
 - 2) rekkverk,
 - 3) lenseporter,
 - 4) adkomstmidler til besetningens rum,
- C. at skibet blir eftersatt i det tidsrum sertifikatet er utstedt for, for at det kan bli konstatert at skrog og overbygninger ikke er forandret således som nevnt i punkt A og at utstyr og innretninger som er nevnt i punkt B er vedlikeholdt som foreskrevet i dette punkt. Eftersynet må utføres i overensstemmelse med bestemmelser som Sjøfartskontoret utferdiger.

§ 10. *Vilkår for at det nasjonale lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet.*

Vilkåret for at et nasjonalt lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet i det tidsrum det er utstedt for, er at skibets klasse ikke strykes eller forandres, eller at dets skrog eller overbygninger ikke undergår forandringer som har innflydelse på fribordet.

§ 11. *Annullering av sertifikater.*

Hvis ikke vilkårene for at lastelinjecertifikatet skal beholde sin gyldighet oppfylles, skal sertifikatet på forlangende av Sjøfartskontoret inndras.

Når Sjøfartskontoret forlanger en lastelinje flyttet (jfr. sjødyktighetslovens § 55,3), skal også sertifikatet inndras.

§ 12. *Forandring av avgjørelser som vedrører lastelinjecertifikatet.*

1. Lastelinjemyndigheten skal sende beregningene vedrørende lastelinjenes plassering til Sjøfartskontoret til granskning. Dette kan kullkaste den trufne avgjørelse og forlange merkenes plass forandret ved første anledning.

- 10 juni. 2. Er reder eller fører misfornøiet med en avgjørelse som lastelinjemyndigheten har truffet i henhold til disse forskrifter, kan han anke over avgjørelsen til Sjøfartskontoret. Er han misfornøiet med dettes avgjørelse, kan han forlange spørsmålet avgjort ved rettslig skjønn efter reglene i sjødyktighetslovens § 106.

§ 13. *Godkjennelse av jernbyrdig utstyr m. v.*

1. Istedenfor utstyr eller innretninger eller arrangementer, som er spesielt foreskrevet i lastelinjereglene, kan annet slags utstyr og andre innretninger og arrangementer godtas, hvis Sjøfartskontoret finner at disse er like så effektive som dem som er foreskrevet.
2. Sjøfartskontoret utferdiger de bestemmelser om lukepresenningers standardvekt og kvalitet som regel 15 i de internasjonale lastelinjeregler forutsetter gitt av administrasjonen. Enn videre kan Sjøfartskontoret gi anvisninger for hvorledes bestemmelsene i de internasjonale lastelinjeregler skal gjennomføres i de enkelte tilfelle.

§ 14. *Begrensning av nedlastingen m. v.*

1. De lastelinjer som er angitt i lastelinjecertifikatet for forskjellige farvann og årstider, er de dypeste linjer som det er lovlig å ha skibet lastet til i salt vann på reiser i disse farvann og til disse årstider. Skal et skib passere et farvann, hvor nedlastingen efter sertifikatet skal være mindre enn der hvor skibet laster, må derfor lastingen innrettes slik at skibet ikke stikker dypere enn tillatt, når det ankommer til dette farvann. (Om grensene for farvannene og årstidene, se denne paragrafs punkt 4).
2. Ved et skibs avgang fra havn skal, så nøiaktig som omstendighetene tillater, i skibsdagboken antegnes avstanden på begge sider midtskibs mellem overkanten av skibets dekkslinjer og vannflaten. Dessuten skal skibets dypgående for og akter noteres. Og endelig må saltholdigheten av vannet på skibets lasteplass noteres, hvis vedkommende lastelinje er blitt lastet under vann på grunn av at vannet er brakt.
3. Maskindrevet fartøi som i henhold til § 8 er merket med lastelinje for trelast, skal opfylle reglene 84, 85, 86, 88 og 89 i de internasjonale lastelinjeregler når det lastes til en trelastelinje.
4. Farvann og årstider nevnt i det internasjonale lastelinjecertifikat er de samme som er angitt i den oppgave over grenser for soner og periodiske soner som er inntatt som bilag II til den internasjonale lastelinjeoverenskomst og i et sonekart som er utgitt av Sjøfartskontoret.

Farvann og årstider nevnt i det nasjonale lastelinje- 10 juni.
certifikat har den begrensning som er angitt i § 2 i
Fribordsregler og tabeller av 18 september 1909 og som
dessuten er angitt på certifikatet.

Hvis en havn ligger på grenselinjen mellom to soner,
anses den for å ligge innenfor den sone som skibet
kommer fra eller går til.

5. Dersom et skib blir så dypt lastet at vedkommende laste-
linjes overkant senkes under vannlinjen, blir det å
anse som usjodyktig og skal i norsk havn tilbakeholdes
av tilsynet, inntil det er lettet så meget, at lastelinjens
overkant er i vannlinjen. Hvis sådan nedlasting finner
sted i utenriks havn, og den norske konsul bringer for-
holdet i erfaring, skal han forholde sig som bestemt i
sjodyktighetslovens § 34 (jfr. lovens § 55, punkt 8). Ved
overlasting i utenriks havn er skibet for øvrig under-
kastet vedkommende lands lovgivning, men hvis dette
lands myndigheter tar rettslige forføininger mot skibet
eller holder det tilbake, vil de underrette den norske
konsul såfremt vedkommende land er tilsluttet den inter-
nasjonale lastelinjeoverenskomst (se denne overens-
komsts artikkel 16, punkt 3).

§ 15. Straffebestemmelser.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i
henhold til § 339,2 i den almindelige borgerlige straffelov
av 22 mai 1902, forsåvidt ikke strengere straff i henhold til
annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 41 i plakat av 16 mars 1910 inneholdende
regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier m. v.
meddeles approbasjon på de av Porsgrunns havnestyre i møte
21 april 1932 fastsatte trafikkregler for Pors-
grunns havnedistrikt, sålydende:

1. Små dekkede motorlystfartøier, åpne motorbåter og
robåter skal innen havneområdet holde avveien for nyttetra-
fikk og for alle seilfartøier.

De skal foreta en manøvre så tidlig at det ikke kan være
tvil om hensikten.

2. Det innskjerpes at når land, odde, stake, bøie, anker-
ligger eller annen hindring skal passeres på babords (ven-
stre) side, skal passeringen skje i så stor avstand, at mø-
tende eller skjærende vikepliktig fartøi har god plass på inn-
siden.

10 juni. 3. Ved avgang fra brygge skal der gis nøie akt på om farvannet er fritt og klart, avgang må ikke skje før så er tilfelle.

4. Passering under Porsgrunns bro:

Åpningen mellom bropontonen og det første peleåk innover til østsiden, er for utgående båter. Om natten viser i dette løp et hvitt lys under broen opover elven.

Mellem første og annet peleåk utenfra og innover til østsiden er løpet for opgående båter. Om natten viser her et hvitt lys under broen nedover elven.

5. Når større fartøier holder på å svinge i elven, skal åpne motorbåter, robåter og lystfartøier ikke gå i nærheten av propellvannet.

6. Alle åpne motorbåter skal ro vekk fra skibsløpet i tilfelle de får motorskade.

7. Det innskjerpes at lanterner skal føres overensstemmende med styringsplakaten.

10 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Grimstad bystyres beslutning i møter 2 mai og 30 mai 1932 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgsteder.

Den nye vedtekt gjelder inntil videre fra og med 4 juli 1932, fra hviken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder således:

§ 1. Alle utsalgsteder for varer, frasett de i §§ 2 og 3 nevnte, skal på søn- og helligdager samt 17 mai holdes lukket hele dagen. På hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8 med følgende undtagelser:

På lørdager, dagen før Kristi himmelfartsdag og dagen før bededag samt på 16 mai kan der holdes åpent til kl. 19 og på de siste 8 hverdager før julaften, de 3 siste dager før skjærtorsdag og de 3 siste dager før pinseaften til kl. 20. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften lukkes kl. 17.

§ 2.

A. Utsalgsteder som kun forhandler bakervarer, melk, fløte, ost, kjøtt, blomster, frukt, sjokolade, grønnsaker, aviser, tobakksvarer og artikler for tobakksrøking, skal holdes lukket på hverdager fra kl. 21 til kl. 8.

Jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften lukkes dog kl. 17.

På nyttårsdag, langfredag, 1. påske-, 1. pinse- og 1. juledag holdes disse utsalgsteder helt lukket. For øvrig kan på søn- og helligdager holdes åpent fra kl. 17 til

kl. 21 og utsalgssteder som kun forhandler melk, fløte 10 juni.
og ost dessuten fra kl. 8 til 10.

- B. Salg av varme pølser, frukt, iskem, sjokolade, mineralvann og aviser kan finne sted fra portrum, åpen plass eller vogn, på hverdager mellom kl. 8 og kl. 24 og på søn- og helligdager mellom kl. 17 og kl. 24. Bestemmelsene i nærværende paragrafs litra A, 2. ledd samt 3. ledd 1. punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 3. Utsalgssteder som kun forhandler aviser og tidskrifter, omfattes ikke av bestemmelsene i nærværende vedtekt.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

10 juni.

I henhold til § 144 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre det av Porsgrunn bystyre i møte 20 mai 1932 vedtatte tillegg til § 1 i det av departementet under 27 februar 1932 approberte regulativ for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn på betingelse av at siste setning i paragrafens post a utgår, hvorefter paragrafen skal lyde således:

§ 1.

- a. Ved enhver lovbeftalt anmeldelse av en nybygning skal betales en takst av:
kr. 5,00 for bebygget areal til og med 100 m².
» 10,00 for bebygget areal over 100 m².
I de nevnte arealer inngår uthus.
- b. Anmeldes flere bygninger som er like og står i rekke, samtidig, betales for det ene full takst, for de øvrige halv.
- c. Ved anmeldelse av nye uthuser, skur, provisoriske bygninger og lignende betales en takst av kr. 5,00 for hver anmeldelse.
- d. Ved enhver annen lovbeftalt anmeldelse betales en takst av kr. 2,00.
- e. For tilleggsanmeldelser som er innkommet før ferdigattest er utstedt betales kr. 2,00.

Gebyrene efter denne paragraf fordeles mellom bygningsrådets medlemmer. Alle øvrige gebyrer i regulativet inngår i bykassen.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard